

Bemærkninger

Til nr. 1

Med den foreslåede affattelse af lovens § 2, litra c, forhøjes den øverste grænse for det enkelte medlems garantikapital fra 1.200 kr. til 2.400 kr. En forhøjelse af garantikapitalen vil betyde en forbedring af statens sikkerhed. Ændringsforslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af § 7. Når statens sikkerhed forbedres gennem tegning af større garantikapital, vil mulighederne for, at foreningerne kan optage lån på det private lånemarked med sikkerhed i foreningernes formue forbedres.

Til nr. 2

Forslagsstillerne kan ikke tiltræde, at afdragsordningen forlænges fra 25 til 50 år, idet en del af lånene er brugt til indkøb af redskaber og maskiner, der for længst er nedslidte og umoderne, længe inden lånene er afdraget.

Til nr. 3

Ved den foreslåede ændring af lovens § 7 gives mulighed for at fastsætte regler om, at foreningerne og samvirksomheden fremover skal kunne optage lån på det private lånemarked med sikkerhed i foreningernes formue med henblik på indkøb til medlemmerne i overensstemmelse med lovens formål.

Der er ikke i den gældende lov hjemmel til, at foreningerne optager lån på det private lånemarked, ligesom foreningernes formue ikke kan stilles som sikkerhed for en sådan låntagning. Foreningernes egenkapital i form af reservefondene danner grundlag for en konsolidering af foreningerne og tjener sammen med garantibeviserne fra medlemmerne som statens sikkerhed for statslånene.

Muligheden for denne låneadgang er ønsket af organisationen Danske Indkøbsforeninger. De konkrete bestemmelser om lånevirkomheden vil først kunne udarbejdes, når der foreligger nærmere oplysninger om, hvordan indkøbsforeningene agter låntagningen praktiseret.

Udgangspunktet for reglerne vil være hensynet til at opretholde den fornødne sikkerhed for statslånene. Staten skal ud over sikkerheden i garantibeviserne derfor have fortrinssikkerhed i foreningernes formue. Med henblik herpå må udformes regler om anvendelse og forvaltning af reservefondene, eventuelt således at en del af midlerne svarende til reservefondene står som sikkerhed for statslånene. Det vil samtidig være nødvendigt at overveje anvendelsesområdet for eksempelvis § 6, stk. 2 og 4.

Foreningernes dispositioner vedrørende reservefondene vil således blive reguleret mere detaljeret end under den gældende ordning.

Der vil endvidere blive fastsat bestemmelser om, at foreningerne kun kan optage lån hos en begrænset kreds af långivere (f.eks. pengeinstitutter). Hvis ikke der gennemføres en sådan begrænsning, vil det på grund af bestemmelserne i Industriministeriets lovebekendtgørelse nr. 474 af 8. august 1988 om visse spare- og udlånsvirksomheder være nødvendigt at udvide tilsynet med foreningerne.

Der er behov for at udarbejde en regnskabsinstruks, herunder regler om revisionserklæringer og lignende. I § 1, nr. 11, i det foreliggende lovforslag, L 160, foreslås hjemmel til at fastsætte regler om revision af indkøbsforeningernes og samvirksomhedens regnskaber.

Det vil endvidere være nødvendigt at ændre foreningernes vedtægter, således at en beslutning om låneoptagelse på det private lånemarked træffes på generalforsamling, idet anvendelsen af reservefondene vil forringe garanternes stilling.